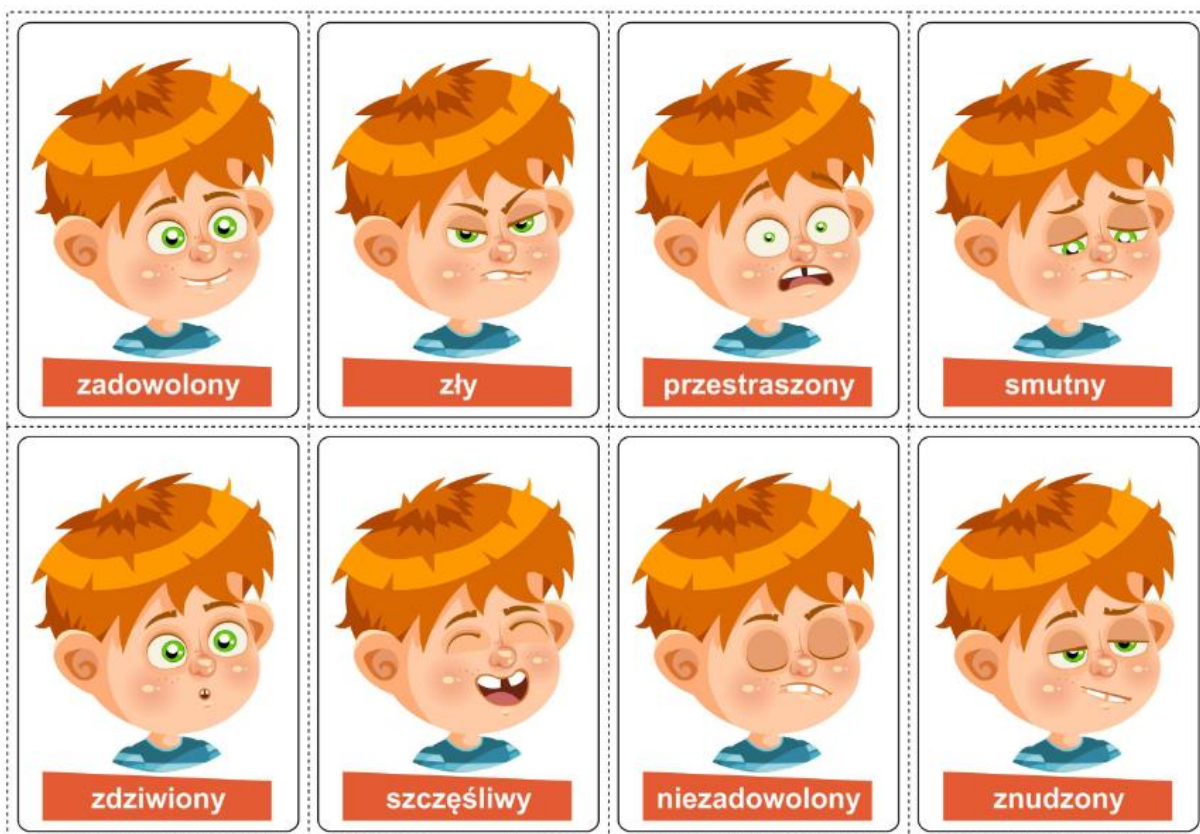

Witamy kochani we wtorek, zapraszamy do zajęcia, na początku porozmawiamy o emocjach, a później zapraszamy do ćwiczeń gimnastycznych.

Na początku pobawimy się w zabawę „Dokończ zdanie”. Przyjrzyjcie się uważnie i obrazkom poniżej. Chłopcy obrazkom z chłopcem, dziewczynki z dziewczynką. Nazwijcie emocje jakie przedstawiają ich miny. Waszym zadaniem będzie dokończyć zdanie

„Jestem... (tu wstawiamy nazwę emocji widocznej na obrazku), gdy....”

Ułóżcie zdania z przynajmniej trzema emocjami z obrazków, chętni mogą ułożyć zdania ze wszystkimi emocjami.

Pamiętajcie, każdy ma prawo mówić o swoich uczuciach, niezależnie jakie one są w danym momencie. Każdy może czuć się inaczej w danej sytuacji.

Teraz wysłuchajcie opowiadania pod tytułem „Prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie”, czytanego przez rodziców. Podczas słuchania utworu postarajcie się zapamiętać, jak miał na imię jego bohater. Jaka przygoda mu się przytrafiła?

– No, Łukasz, co z tobą? – Babcia podeszła do wnuczka, który zwinął się w kłębek na kanapie, i pogłaskała go po głowie.
– Babciu, przecież ty wiesz, że ja się nauczyłem tego wiersza. Umiałem go! Jeszcze wczoraj mówiłem go z pamięci bez jednego błędu!
– To prawda – przyznała babcia.
– No widzisz. A na występie, gdy przyszła moja kolej, wszystko zepsułem. Początkowo szło mi nawet dobrze. Gdy powiedziałem jedną linijkę, zaraz wiedziałem, jak zaczyna się następna. Aż doszedłem do miejsca, w którym Słoń Trąbalski pozapominał imiona swoich dzieci, żony, a nawet własne. Wybrał się więc do doktora, adwokata, szewca i rejenta, lecz nie pamiętał, o co mu chodzi. Powiedziałem słowa: „Dobrze wiedziałem, lecz zapomniałem, może kto z panów wie, czego chciałem?”. I tu koniec. Nie wiedziałem, co

dalej. Nie mogłem sobie przypomnieć, jak zaczyna się następna zwrotka. Zapomniałem, jak się nazywam. W głowie miałem pustkę.

– Widać było, że Łukasz bardzo przeżywa swój nieudany występ.

– Wiem, że nauczyłeś się tego wiersza, ale dopadła cię trema. To się zdarza nawet prawdziwym aktorom na scenie – pocieszała babcia.

– Nie wyszło mi z tym wierszem, ale największą przykrość zrobił mi Witek – rozżalił się Łukasz.

– A co on ma z tym wspólnego? – spytała babcia.

– Witek przepłytywał mnie z tego wiersza przed występem, a potem siedział w pierwszym rzędzie i miał trzymać za mnie kciuki. I kiedy na scenie zapomniałem, co mam dalej mówić, na sali zapadła cisza. Przeciągała się coraz bardziej, a ja byłem coraz bardziej przerażony. Szukając ratunku, spojrzałem na Witka. Myślałem, że może mi podpowie, jak zaczyna się następna zwrotka. A wtedy Witek zaczął się ze mnie śmiać. Pokazał na mnie palcem i zawołał

– Mówi wiersz o zapominalskim słoniu, a sam zapomniał, jak ma być dalej. Łukasz Trąbalski, zapominalski! Ha-ha-ha!

– Witek śmiał się głośno i złośliwie, a razem z nim cała sala. Ten śmiech słyszałem nawet za kulisami. Nigdy mu tego nie zapomnę.

Przyjaciół tak nie zachowuje – stwierdził Łukasz z żalem.

– No cóż, jak mówi przysłowie, prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie. Ty, będąc w kłopotach, zawiodłeś się na swoim przyjaciołku, ale nie zawsze tak bywa. Trudna sytuacja może być okazją, aby ktoś poznał nas z najlepszej strony.

Jak miał na imię bohater opowiadania?

Co mu się przytrafiło?

Na czyją pomoc liczył Łukasz?

Jak myślicie, jak się wtedy czuł?

Co oznacza przysłowie Prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie?

Prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie. Przysłowie to przestrzega nas przed ludźmi którzy są naszymi przyjaciółmi kiedy jesteśmy im przydatni. Jednocześnie pokazuje nam, że tylko ci którzy podają nam pomocną dłoń w razie nieszczęścia, godni są nazywania przyjaciółmi.

Prawdziwych przyjaciół poznajemy w
biedzie

Czy wy też kiedyś byliście w podobnej sytuacji?

Zastanówmy się teraz „Co mogłoby pomóc Łukaszowi?”

Tak oczywiście to pocieszenie ze strony kolegi czy koleżanki, przytulas, wyjście na lody, jakaś niespodzianka. Pamiętajcie Łukasz mógł płakać, smucić się, wyżalić się komuś bliskiemu, np. babci. Płacz często pomaga nam uporać się z trudnymi emocjami, reguluje je. Nie wolno wyśmiewać się z płaczących osób. Dorośli też czasem się boją, smucą, płaczą i to jest w porządku.

„ Prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie”.

Wytnijcie wspólnie z rodzicami duże serce z papieru, teraz poproście rodziców aby wpisali w serduszka te cechy charakteru, które chcielibyście, aby miał Wasz przyjaciel np.: uczynny, wesoły, sprawiedliwy, miły, życzliwy, odpowiedzialny, mądry, towarzyski. Teraz ozdóbcie serduszko dookoła podpisów. Gdy spotkacie się ze swoim przyjacielem możecie mu wręczyć taki wyjątkowy prezent .

Tak jak obiecałyśmy na początku zajęcia czas na troszkę ruchu. Przebierzcie się w wygodne stroje i zapraszamy do ćwiczeń.

1. „Moje odczucia” –Gdy słyszać muzykę, dzieci poruszają się po pokoju. Gdy muzyka milknie, zadaniem dzieci jest naśladować mimiką emocję której mówi rodzic np.: radość, zdziwienie, złość, płacz itd.

<https://www.youtube.com/watch?v=GRxofEmo3HA>

2. „Figurki” – dzieci biegają po pokoju w rytm muzyki. Gdy muzyka zostanie zatrzymana, Rodzic mówi: Figurki, figurki zamieńcie się w... – tutaj pada nazwa przedmiotu, zwierzęcia lub rośliny. Dzieci muszą zastygnąć bez ruchu w pozie wymienionej postaci.

<https://www.youtube.com/watch?v=h804QmhDusY>

3. „Woreczki uczuć” – Dzieci biorą małe płaskie maskotki i tak chodzą po pokoju, by maskotki nie upadły. Najpierw wyobrażają sobie coś smutnego i powoli idą z maskotką na głowie. Następnie wkładają maskotki między kolana, wyobrażają sobie coś przyjemnego, radosnego i skaczą w taki sposób, by maskotka nie wypadła. Na koniec wyobrażają sobie coś strasznego i idą w podporze tyłem maskotką na brzuchu.

4. „Kraina radości” – dzieci słuchają muzyki i wykonują masaż na plecach rodzeństwa lub rodziców, rysując spirale, figury geometryczne i inne kształty jednym palcem, kilkoma palcami albo całą dłońią. Następnie siadamy po turecku naprzeciw siebie i wymyślamy wspólny taniec dłoni do utworu, porozumiewając się ze sobą bez słów.

<https://www.youtube.com/watch?v=GRxofEmo3HA>

5. „Nad przepaścią”- Rozłóżcie na podłodze poduszki lub niewielkie ręczniki - niech będą one bezpiecznymi punktami. Pozostała część podłogi to przepaść. Musicie tak skakać po bezpiecznych punktach, by nie wpaść do krateru.

„Ukryte słowa” Mamy w języku polskim takie słowa, które zawierają w sobie inne, krótsze słowa. Będziemy mówić słowo, a waszym zadaniem jest znalezienie w nim innego słowa.

Kiedy dziecko poda nowe, krótsze słowo powiedzcie jaką głoskę słyszycie na początku, na końcu wyrazu

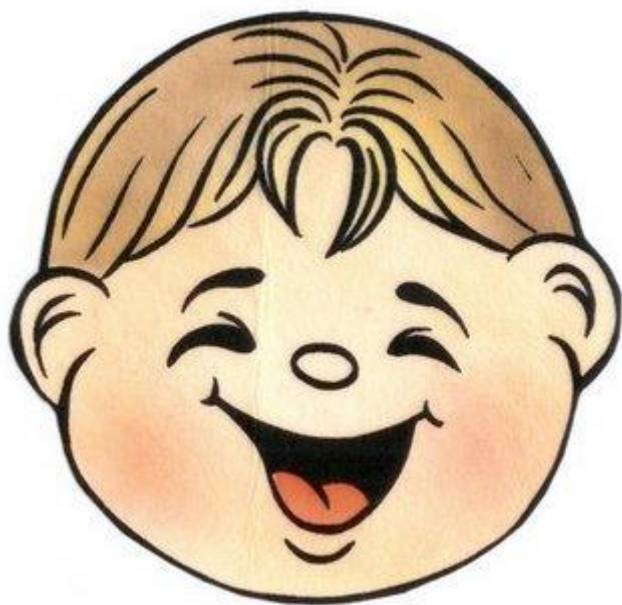
Przykładowe słowa: laska, parasolka, serce, słońce, malina, tulipan, burak.

Wykonajcie ćwiczenia w kartach pracy.

- Praca z KP4.21a – rysowanie propozycji pomocy innym. • KP4, kredki
- Praca z KP4.21b – pisanie po śladzie wyrazów, które odpowiadają stanom emocjonalnym osób na ilustracjach.

Zalecenia nauczyciela wspomagającego

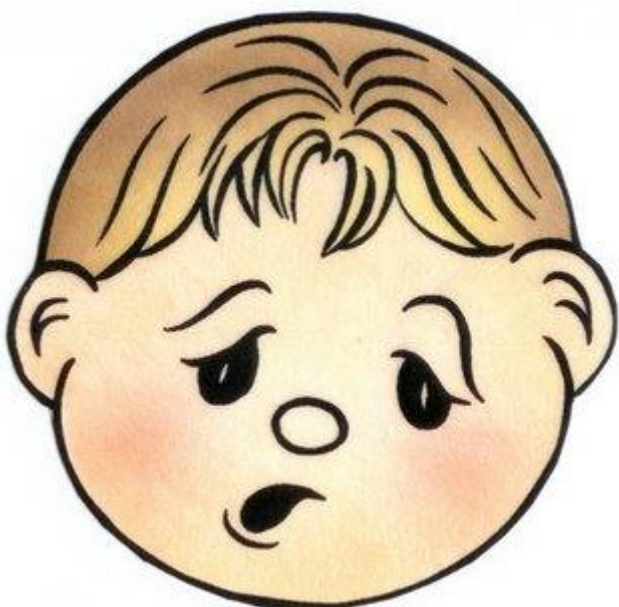
Przypomnij nazwy emocji

radość

płacz

smutek

zdziwienie

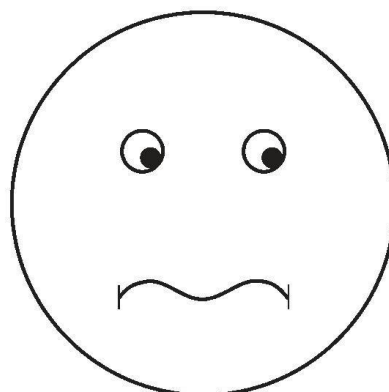
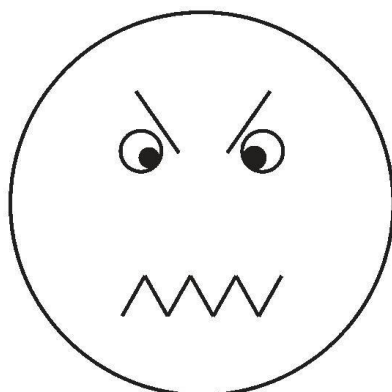
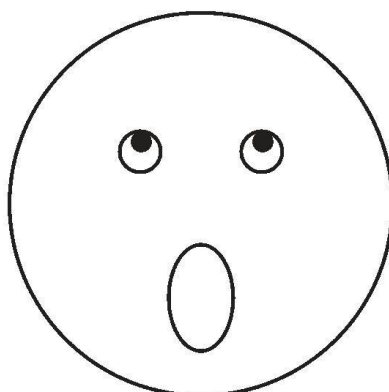
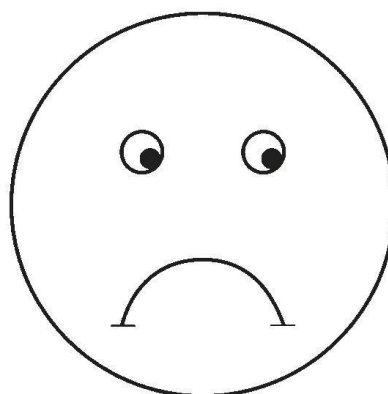
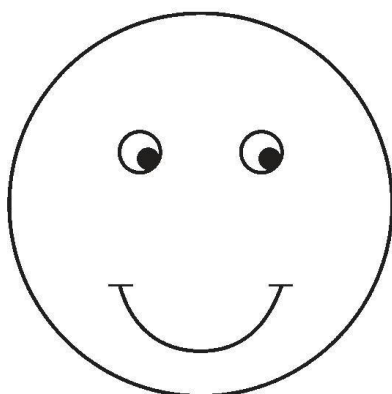
złość

Imię i nazwisko dziecka:

Dorota Zimoń

Jak upłynął Ci dzisiejszy dzień? Byłeś wesoły, smutny, a może coś Cię dzisiaj zdziwiło? Pokoloruj buźkę, która odpowiada Twojemu obecnemu nastrojowi.

Jestem szczęśliwy

Jestem smutna

Jestem śpiąca

Jestem zmęczony

Jestem zły

Jestem wystraszony

Bardzo głodna gąsienica – Powtarzające się rytmy

Uzupełnij poniższe powtarzające się rytmy.

